

ховския комитетъ, казали: „Най-първо ще нападнемъ на гр. Елена, за да вземемъ лужикитѣ на войската, що е тамъ*)“. (Стр. 7.)

По надолу на ста 78 и 79 г. Тодоровъ като говори за залавянето на Горноорѣховткитѣ бунтовници: Иванъ Пановъ Семерджиевъ, Георги Измирлиевъ и др. продължава:

„Въ кордспонленцията се намѣри оше една сатира поднасловъ:

„Пѣсень на Еленскитѣ чорбаджии“.

Тя гласи така:

„Махнете се, илети си

„Смутители народни,

„Подъ турцитѣ добре сме ний

„Не щемъ да сме свободни и пр.“

Тая пѣсень убеди напълно турци-

*) Въ Елена тогава имаше двѣ роти турска войска, която слѣдъ избухването и възстанието въ Дръновския манастиръ, веднага се повика за тамъ. А вмѣсто нея по вечерята, за пазѣне реда Х. Дервишаа пристигна съ 20 башибозуци отъ Тузлукъ.